

Kochamy Pana Jezusa

**Podręcznik do nauki religii
dla klasy II szkoły podstawowej**

pod redakcją
ks. Andrzeja Kasińskiego

Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Płockiej

Płock 2014

**Podręcznik numer AZ-12-01/10-PL-1/14
do nauczania religii rzymskokatolickiej na terenie całej Polski,
z zachowaniem praw biskupów diecezjalnych, przeznaczony dla klasy II szkoły podstawowej,
zgodny z programem nauczania nr AZ-1-01/10**

Recenzenci: ks. dr hab. Wojciech Osiał, dr Aneta Rayzacher-Majewska

Zespół redakcyjny: ks. Andrzej Krasieński (przewodniczący), ks. Marek Wilczewski, s. Dominika Dudzik CSP,
ks. Rafał Bednarczyk

Autorzy katechez: ks. Rafał Bednarczyk, s. Dominika Dudzik CSP, Zofia Hołubicka, Zuzanna Jarosik,
Wioletta Kaluszkiewicz, Grażyna Kowalska, ks. Andrzej Krasieński, Alina Pejkowska, Alicja Popek, Katarzyna
Popek, Marzena Sadowska, Bernadetta Staniszevska, Aldona Tłusty, ks. Marek Wilczewski

Korekta językowa: Grażyna Rybicka

Ilustracje: Kazimierz Wasilewski

Dziękujemy R. Friedrichowi za zgodę na opublikowanie tekstów piosenek z repertuaru zespołu „Arka Noego”.

Wydanie II przejrzane

Copyright © 2014 by Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Płockiej

Nihil obstat

ks. prof. dr hab. Henryk Seweryniak
Cenzor

Imprimatur

L. dz. 1810/2013
dnia 2 sierpnia 2013 r.
ks. dr Mirosław Milewski
Kanclerz

ks. dr Dariusz Rogowski
Notariusz

© Copyright by Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Płockiej

Przygotowanie do druku

Płocki Instytut Wydawniczy
Pl. Narutowicza 3, 09-400 Płock
tel. 24 262 68 44; e-mail: piw@plock.home.pl

Druk: Drukarnia J. J. Maciejewscy – Przasnysz

ISBN 978-83-63012-56-4

Drogie Dzieci!

Rozpoczynacie naukę religii w klasie II. Podręcznik i Zeszyt ćwiczeń, z którymi będziecie pracować, będą pomagać Wam w lepszym poznaniu Pana Jezusa i pogłębianiu przyjaźni z Nim.

Drodzy Rodzice!

Przed nami kolejny rok wspólnej pracy dydaktyczno-wychowawczej, której celem jest rozwój religijny Waszych dzieci. Wspólnej – ponieważ katecheza skutecznie wypełni swoje zadanie budowania prawdziwej więzi z Jezusem tylko wtedy, gdy dojdzie do współpracy między duszpasterzami, katechetami i rodzicami. Podręcznik do nauki religii w klasie II oraz Zeszyt ćwiczeń to narzędzia, które mają tę współpracę ułatwić i pomóc w realizacji nadrzędnego celu katechezy, jakim jest „(...) doprowadzić kogoś nie tylko do spotkania z Jezusem, ale do zjednoczenia z Nim, a nawet głębokiej z Nim zażyłości”. (DOK 80)

Pamiętając o tym, że wiara dziecka powinna rozwijać się zarówno na płaszczyźnie intelektualnej (szkolne nauczanie religii), jak i w codziennym praktykowaniu, na zakończenie każdej z katechez w Zeszycie ćwiczeń zamieszczone zostało krótkie słowo do rodziców. W tym słowie zapraszamy Was nie tylko do podejmowania rozmów z dzieckiem na omawiane tematy, ale także wspólnej modlitwy w Waszej Rodzinie oraz wspólnych działań.

Życzymy Wam wiele radości podczas rodzinnego zgłębiania nowych treści, jakie zawiera Podręcznik.

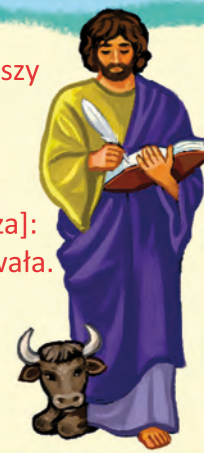
Redaktorzy

Każdy z nas jest grzesznikiem. Gdy uświadamiamy sobie zło, które popełniamy, żałujemy, przepraszamy za nie i naprawiamy je, Bóg nam przebacza i wracamy do przyjaźni z Nim. Doświadczyła tego grzeszna kobieta, której historię opisuje Pismo św.

„A oto kobieta, która prowadziła w mieście życie grzeszne, dowiedziawszy się, że [Jezus] jest gościem w domu faryzeusza, przyniosła flakonik alabastrowy olejku, i stanąwszy z tyłu u nóg Jego płacząc, zaczęła łzami oblewać Jego nogi i włosami swej głowy je wycierać. Potem całowała Jego stopy i namaszczała je olejkiem. (...) [Jezus powiedział do faryzeusza]: «Dlatego powiadam ci: Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza, mało miłuje». Do niej zaś rzekł: «Twoje grzechy są odpuszczone». Na to współbiesiadnicy zaczęli mówić sami do siebie: «Któż On jest, że nawet grzechy odpuszcza?» On zaś rzekł do kobiety: «Twoja wiara Cię ocaliła, idź w pokoju!»” (Łk 7, 37-38. 47-50)

Kobieta żałowała swego złego postępowania, przepraszała Jezusa i ufała, że jej przebaczy. Jezus - Syn Boży wie, że Bóg Ojciec kocha każdego grzesznika. Przebacza tym, którzy przepraszają i ufają Bogu.

?

Zastanów się

- Czy żałuję za swoje grzechy?
- Czy proszę Pana Boga o ich przebaczenie?
- Czy w każdej sytuacji ufam Jezusowi?

Pomódl się

Panie Jezu,
przebacz mi za każdym razem, gdy źle postąpię.
Pomóż mi żałować za grzechy i przepraszając za nie.
Napełnij moje serce Twoją miłością.

Zapamiętaj

Pan Jezus przebacza nam grzechy, gdy za nie żałujemy.

Wykonaj zadanie 6. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Podczas wieczornej modlitwy zastanów się, czym obraziłeś Pana Boga i ludzi. Przeprós za popełnione zło.

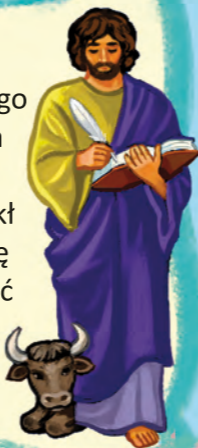

Co to znaczy, że Pan Bóg jest miłosierny? Aby to wyjaśnić, Pan Jezus opowiedział swoim uczniom piękną przypowieść o miłosiernym ojcu. Pewien ojciec miał dwóch synów, bardzo ich kochał. Jeden z nich zażył sobie części majątku, która mu się należała i opuścił dom rodzinny. Początkowo świetnie się bawił – miał pieniądze i towarzystwo. Jednak pieniądze się skończyły. Jego postępowanie sprawiło, że wszystko stracił i musiał paść świnie. Ponieważ był głodny, podkraadał im jedzenie. Było mu bardzo ciężko. Postanowił wrócić do domu, przeprosić ojca i błagać, by przyjął go jako sługę.

PISMO
ŚWIĘTE

„Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: «Ojczy, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem». Lecz ojciec rzekł do swoich sług: «Przynieście najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przeprowadźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się»”.

(Łk 15, 20-24)

Bóg kocha nas, jak ojciec z przypowieści Jezusa i obdarza miłosiernym przebaczeniem każdego, kto żałuje za swoje grzechy.

Bóg – kochający tata, z miłością czeka, aż zrozumiemy swój błąd i winę. A gdy żałujemy za grzechy, On nam przebacza i przygarnia na nowo do miłosiernego Serca.

Zastanów się

- Czy przepraszasz Boga za popełnione zło, tak jak marnotrawny syn przeprosił swojego ojca?
- Czy starasz się panować nad pokusą łakomstwa?

Zapamiętaj

!

Pomódł się

Dziękuję Ci, Boże, że jesteś miłosierny i przebaczasz nam nasze grzechy.

Miłosierdzie Boga Ojca polega na przebaczeniu grzechów tym, którzy za nie żałują.

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Podczas wieczornej modlitwy pomyśl, jak dobry i miłosierny jest Bóg Ojciec.

Człowiek, który kocha Pana Boga, zapewnia Go o tym, nie tylko swoimi słowami, ale przede wszystkim czynami. Pan Jezus przypomina tę prawdę w przypowieści o ojcu i dwóch synach.

PISMO
ŚWIĘTE

Pan Jezus powiedział:

„Co myślicie? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł:

«Dziecko, idź dzisiaj i pracuj w winnicy!» Ten odpowiedział: «Idę, Panie!»,
lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł:

«Nie chcę». Później jednak opamiętał się i poszedł. Któryż z tych dwóch spełnił wolę
ojca? Mówią Mu: «Ten drugi». Wtedy Jezus rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam:
celnicy i nierządnicę wchodzi przed wami do królestwa niebieskiego».

(Mt 21, 28-30)

Ojciec z przypowieści to miłosierny Bóg, który nas kocha i pragnie, abyśmy byli mu posłuszni i wierni. Zawsze czeka z miłością na nawrócenie grzesznika, aż zrozumie swój błąd i winę, i wybierze dobro. Bóg nie chce tylko naszych obietnic, pustych słów, ale naszych czynów. Czasem jesteśmy leniwi i nie chcemy nam się wypełniać Jego woli. Kiedy jednak rozumiemy, jak bardzo nas kocha, łatwiej nam jest pokonać pokusę lenistwa i robić to, czego On od nas oczekuje. W takiej sytuacji podejmujemy pracę nad sobą i przypominamy drugiego syna z poznanej przypowieści.

- Jak wypełniasz swoje obowiązki jako uczeń w szkole i jako dziecko w domu?
- Czy pracujesz nad sobą i starasz się walczyć z lenistwem?
- Czy prosisz Boga o pomoc w pracy nad sobą?

Pomódl się

Gdy Pan Jezus był malutki, nigdy nie próżnował.
To z Maryją, to z Józefem ochotczo pracował.
To piłował, to heblował, to welenkę zwiżał.
Nosił wodę, zmiatał wióry i gwoździe przybijał.

Lenistwo jest jednym z grzechów głównych.

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Tak samo, jak my nie lubimy, gdy ktoś się przechwala i uważa za lepszego, tak samo Bóg nie lubi, gdy ktoś staje przed Nim z sercem, które wypełnia pycha. Pycha to pierwszy z siedmiu grzechów głównych. Jej przeciwieństwem jest pokora. Człowieka pysznego i pokornego spotykamy w przypowieści Pana Jezusa.

PISMO
ŚWIĘTE

„Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz, a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił:

«Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdieircy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam». Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wzniesić ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił:

«Boże, miej litość dla mnie, grzesznika».

Powiadam wam: ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten”. (Łk 18, 10-14)

Faryzeusze to ludzie, którzy dbali o dokładne wypełnianie żydowskiego prawa. Często robili to nie z miłości do Boga, lecz by się pochwalić przed ludźmi. Uważali się za lepszych od innych. Celnicy pobierali podatki i cło. Uważano ich za wielkich grzeszników, gdyż oszukiwali i nieuczciwie się bogacili. Postawa celnika na modlitwie jest pełna skruchy, żalu i ufności wobec Boga. Celnik prosi Boga o litość. Modli się z pokorą i przyznaje się do swoich grzechów. Natomiast faryzeusz nie dostrzega zła w swoim życiu. Na modlitwie zajmuje się sobą i innymi. Wywyższa się nad innych. Nie widzi, że on sam jest grzesznikiem. Bóg wysłuchał pokornej modlitwy celnika. Celnik jest człowiekiem pokornym, a faryzeusz człowiekiem pysznym.

- Jaka jest Twoja postawa, gdy prosisz Boga o wybaczenie?

Boże, miej litość dla mnie, grzesznika.

Pokorna modlitwa jest miła Bogu.

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszycie ćwiczeń”.

Pan Jezus, idąc przez Jerycho, zauważył siedzącego na drzewie człowieka. Był nim zwierzchnik celników, Zacheusz. Bardzo chciał zobaczyć Pana Jezusa, ale był niskiego wzrostu, a Pana Jezusa otaczał tłum ludzi. Dlatego Zacheusz wspiął się na sykomorę. Pan Jezus, przechodząc obok drzewa, zawołał go po imieniu i poszedł do niego w gościnę. Spotkanie z Panem Jezusem sprawiło, że Zacheusz nawrócił się i zmienił swoje życie.

PISMO
ŚWIĘTE

„Zacheusz stanął i rzekł do Pana Jezusa: «Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo, w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnje»”. (Łk 19, 8)

Zacheusz, dzięki miłości, jaką okazał mu Pan Jezus, zrozumiał swoje złe postępowanie i nawrócił się. Nawrócenie Zacheusza oznacza, że porzucił grzech, naprawił winy i starał się być odtąd dobrym i uczciwym człowiekiem.

- Co może być owocem Twojego nawrócenia?
- Po czym ludzie poznają, że się nawracasz?

Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku, przepraszam dziś wszystkich was, żałuję za grzechy, to moja wina jest.

Zadośćuczynienie to naprawienie wyrządzonego zła wobec Boga i bliźniego. Jest ono warunkiem prawdziwego nawrócenia.

Zacheusz porzucił grzech, naprawił winy i starał się być odtąd dobrym i uczciwym człowiekiem.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”. Opowiedz rodzicom o spotkaniu Zacheusza z Panem Jezusem i jego nawróceniu.

Gdy Pan Jezus przyszedł pierwszy raz na ziemię, narodził się jako małe dziecko. Uczcili Pana Jezusa pasterze, potem Mędrcy ze Wschodu.

Gdy przyjdzie na ziemię po raz drugi, wtedy ukaże się w wielkiej chwale. Wszyscy ludzie przekonają się, że jest Synem Bożym, Zbawicielem świata. Wszyscy ludzie staną przed Nim, a On oddzieli ludzi dobrych od złych. Dobrzy pójdą do nieba, gdzie będą przebywać z Bogiem – i to będzie ich największym szczęściem. Zli nie będą oglądać Boga i to będzie ich największym cierpieniem w piekle. Pan Jezus mówi nam, jak mamy przygotować się na Jego powtórne przyjście. Podpowiada, co robić, aby dostać się do nieba i uniknąć piekła.

„Pan Jezus powiedział:
«byłem głodny, a daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie»”. (Mt 25, 35-36)

Cokolwiek zrobimy drugiemu człowiekowi, to tak jak byśmy robili Panu Jezusowi. Gdy czynimy dobro dla innych, to tak jakbyśmy czynili dobro dla Pana Jezusa. Gdy krzywdzimy innych, to tak jakbyśmy krzywdzili Pana Jezusa.

Pan Jezus, na Sądzie Ostatecznym, przypomni nam nasze dobre i złe uczynki. Za dobre pochwali, za złe zgani. Będzie nas sędził z uczynków miłości. Kto będzie dobrym dla wszystkich ludzi i będzie kochał Boga, ten może się cieszyć, że w dniu Sądu Ostatecznego znajdzie się w gronie ludzi dobrych, którzy wejdą do nieba.

Zastanów się

- Komu możesz pomóc?
- Co możesz robić każdego dnia, aby być gotowym na przyjście Jezusa?

Pomódl się

Zapamiętaj

Panie Jezu, pomóż mi dostrzec tych, którzy potrzebują mojej pomocy. Daj mi odwagę do czynienia dobra i daj mi wiele pomysłów, jak pomagać bliźnim. Nie pozwól, abym zapomniał, że jesteś w każdym człowieku.

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”. (Mt 25, 40)

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszycie ćwiczeń”.

Pomyśl, co powinieneś zmienić w swoim życiu, by dobrze przygotować się na spotkanie z Panem Jezusem na Sądzie Ostatecznym.

Spośród swoich uczniów Pan Jezus wybrał dwunastu, których nazwał Apostołami. Wybrał spośród nich swego zastępcę na ziemi. Przed odejściem do nieba założył Kościół i powierzył w nim najwyższą władzę świętemu Piotrowi. Piotr w imieniu wszystkich Apostołów wyznał wiarę, że Jezus jest Synem Bożym.

PISMO
ŚWIĘTE

„Ty jesteś Piotr [czyli Skala], na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”. (Mt 16, 18-19)

„Klucze”, które Jezus daje Piotrowi, są znakiem najwyższej władzy, jaką otrzymał w Kościele. Będzie on pierwszy wśród Apostołów, których Jezus wybrał. Każdy papież, będąc następcą Świętego Piotra, jest widzialną głową Kościoła.

Zastanów się

- Kim jest dla Ciebie Jezus?
- Czy modlisz się za następcę Świętego Piotra?

Pomódl się

Dobry Boże, otocz swą opieką papieża.
Wspieraj jego pracę, daj mu zdrowie i siły,
Aby pracował dla dobra Kościoła.

Zapamiętaj

Widzialną głową Kościoła jest papież. Jest on zastępcą Jezusa na ziemi i następcą św. Piotra. Modlitwa w jego intencji wspiera go w ważnej posłudze dla całego Kościoła.

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.
Wklej do zeszytu zdjęcie obecnego papieża i pomódl się za niego.

Żeby człowiek mógł mieć chleb, potrzebne jest Boże błogosławieństwo i praca wielu ludzi. W czasach Pana Jezusa chleb też odgrywał ważną rolę. Pewnego razu mogli się o tym przekonać wszyscy, którzy zgromadzili się na pustkowiu, by słuchać Jezusa. Stali się świadkami niezwykłego wydarzenia, które opisuje Ewangelia.

PISMO
ŚWIĘTE

„Dzień począł się chylić ku wieczorowi. Wtedy przystąpiło do Niego Dwunastu mówiąc: «Odpraw tłum, niech idą do okolicznych wsi i zagród, gdzie znajdą schronienie i żywność, bo jesteśmy tu na pustkowiu». Lecz On rzekł do nich: «Wy dajcie im jeść!» Oni odpowiedzieli: «Mamy tylko pięć chlebów i dwie ryby; chyba, że pójdziemy i nakupimy żywności dla wszystkich tych ludzi». Było bowiem około pięciu tysięcy mężczyzn. Wtedy rzekł do swych uczniów: «Każcie im rozsiać się gromadami mniej więcej po pięćdziesięciu!» Uczynili tak i rozmieścili wszystkich. A On wziął te pięć chlebów i dwie ryby, spojrzawszy w niebo i odmówiwszy nad nimi błogosławieństwo, połamał i dawał uczniom, by podawali ludowi. Jedli i nasycili się wszyscy, i zebrano jeszcze dwanaście koszów ułamków, które im zostały”.

(Łk 9, 12-17)

Cudowne rozmnożenie chleba było zapowiedzią Eucharystii. Pan Jezus ukrył się pod postacią chleba po to, byśmy ten chleb mogli jak najczęściej spożywać, przyjmować Go do naszego serca. Jest w kościele, w tabernakulum. My Go nie widzimy, ale On jest z nami.

?

Zastanów się

- Czy szanujesz chleb powszedni?
- Czy podnosisz z uszanowaniem kromkę chleba, gdy spadnie na ziemię?
- Czy pamiętasz, że pod postacią chleba eucharystycznego ukrył się sam Pan Jezus?
- Czy tęsknisz za Nim i chcesz przyjąć Go w Komunii św. w klasie III?

Pomódl się

Panie, dobry jak chleb,
bądź uwielbiony od swego Kościoła,
bo Tyś do końca nas umiłował,
do końca nas umiłował.

!

Zapamiętaj

Możemy adorować Pana Jezusa wystawionego w Najświętszym Sakramencie i dziękować Mu za to, że jest naszym Chlebem Życia, to znaczy: umacnia nas na drodze do nieba i daje życie wieczne.

Wykonaj zadanie 3. i 4. w „Zeszycie ćwiczeń”.

Wieczorem podziękuj Panu Jezusowi, za to, że został z nami pod postacią chleba i że jest Chlebem Życia. Opowiedz rodzicom, jak Pan Jezus nakarmił głodnych ludzi.

Czasem trudno jest uwierzyć w to, czego nie widzimy. Ten problem mieli też Apostołowie. Pan Jezus mówił, że jest Synem Bożym, ale im trudno było w to uwierzyć. Pan Jezus postanowił temu zaradzić.

PISMO
ŚWIĘTE

„Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na wysoką górę [Tabor]. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany ostonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlékli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa». (Zob. Mt 17, 1-8)

Na Górze Tabor Bóg potwierdził, że Jezus jest Jego umiłowanym Synem. Mojżesz i prorok Eliasz swoim ukazywaniem potwierdzili, że Jego zapowiadali. Apostołowie widząc to byli bardzo szczęśliwi. Pan Jezus swoim przemienieniem ukazał, że jest Bogiem, przez co umocnił wiarę swoich uczniów.

Zastanów się

- Czy wierzysz, że Pan Jezus jest prawdziwym Synem Bożym?

Pomódl się

Gdy modlimy się codziennie rano i wieczorem.
Panie Jezu, dobrze nam być z Tobą!
Gdy uczestniczymy w niedzielnej Mszy św.
Panie Jezu, dobrze nam być z Tobą!
Gdy spotykamy się z Tobą na katechezie.
Panie Jezu, dobrze nam być z Tobą!

Zapamiętaj

Kiedy przeżywamy wydarzenie Przemienienia Pana Jezusa, On umacnia naszą wiarę. Pokazuje nam także, że mamy się zmieniać na lepsze i być coraz bliżej Boga.

Święto Przemienienia Pańskiego obchodzimy dnia 6 sierpnia.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.
Wieczorem odmów „Akt wiary” i opowiedz rodzicom, w jaki sposób Pan Jezus umocnił wiarę uczniów.

Bez względu na wiek każdy człowiek potrzebuje Bożej opieki i pomocy. Powinien prosić o Boże błogosławieństwo. Ono posiada wielką moc. Wiedzieli o tym ludzie, którzy przynosili do Pana Jezusa swoje dzieci, prosząc, aby je błogosławił.

PISMO
ŚWIĘTE

„Tłumy znowu schodziły się do Pana Jezusa, a On je nauczał, jak to miał w zwyczaju. (...) Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie zabraniajcie im; do takich, bowiem należy królestwo Boże». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je”.
(Mk 10, 1. 13-16)

Jezus szczególnie ukochał dzieci. Pragnął, aby były do Niego przyprowadzane po to, by mógł je błogosławić.

Błogosławiąc drugiego człowieka, prosi się Boga, by On opiekował się nim, umacniał wiarę i bronił od wszelkich niebezpieczeństw.

Zastanów się

- Czy pamiętasz, że Pan Jezus Cię kocha i chce ci błogosławić?
- Czy na modlitwie prosisz Go o błogosławieństwo?

Pomódł się

Jezu, kochaj takie dziecko, jako ja.
Jezu, kochaj takie dziecko, jako ja.
Takie, jako ja na ramiona bierz.
Jezu, kochaj takie dziecko, jako ja.

Zapamiętaj

Jezus kocha dzieci i chce im błogosławić. On czeka na Ciebie szczególnie w każdą niedzielę, aby podczas Mszy św. spotkać się z Tobą i udzielić Ci swojego błogosławieństwa.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Poproś rodziców, by błogosławili Cię każdego dnia, gdy wychodzisz do szkoły i kładziesz się spać.

Kto to jest przyjaciel? Przyjaciel to ten, kto nie opuści w potrzebie, nie zdradzi, powie prawdę, dotrzyma tajemnicy. Naszym najlepszym przyjacielem jest Pan Jezus. Bardzo nas kocha i pragnie się z nami spotykać, by z nami rozmawiać, tak jak rozmawiał ze swoimi przyjaciółmi: Łazarzem, Marią i Martą z Betanii.

PISMO
ŚWIĘTE

Pan Jezus przyszedł do pewnej wsi o nazwie Betania. „Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do swego domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która siadła u nóg Pana i przysłuchiwała się Jego mowie. Natomiast Marta uwijała się koło rozmaitych posług. Przystąpiła więc do Niego i rzekła: «Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła». A Pan jej odpowiedział: «Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona». (Łk 10, 38-42)

Maria i Marta były siostrami Łazarza, którego Pan Jezus przywrócił do życia. Pan Jezus przychodził do nich i mówił o wielkiej miłości Boga do człowieka. Cała trójka bardzo dobrze czuła się w towarzystwie Pana Jezusa. Zapewne oni także opowiadali Mu o swoim życiu, o swoich radościach i kłopotach. Ponadto Marta gotowała dla Pana Jezusa smaczne posiłki. Maria natomiast uwielbiała Go słuchać. Jak na prawdziwego przyjaciela przystało, Pan Jezus mówił siostrą prawdę o nich i przypominał, co w życiu jest naprawdę ważne.

Zastanów się

- Czy jesteś życzliwy dla innych?
- Czy często rozmawiasz z Panem Jezusem o swoich smutkach i radościach, jak z przyjacielem?
- Co zrobisz, by jeszcze bardziej zaprzyjaźnić się Panem Jezusem?
- Czy starasz się, aby mieć przyjaciół?

Pomódł się

Mam przyjaciela, który bardzo kocha,
Mnie kocha, mnie kocha.
Mam przyjaciela, który bardzo kocha,
A imię Jego Jezus.

Zapamiętaj

Pan Jezus jest moim najlepszym przyjacielem.
Przyjaźń z Panem Jezusem umacnam poprzez spotkania z Nim na Mszy św. i na modlitwie.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszyście ćwiczeń”.

Podczas wieczornej modlitwy opowiedz Panu Jezusowi o jednym ze swoich przyjaciół i pomódł się za niego. Podziękuj Panu Jezusowi za to, że On jest Twoim najlepszym przyjacielem.

Pan Jezus był znany w Palestynie: rozmnażał chleb, uzdrawiał chorych, wskrzeszał umarłych. Ludzie opowiadali sobie o tym. Gdy dowiedzieli się, że ma przybyć do Jerozolimy na święta, z radością oczekiwali na Niego. Wielu było przekonanych, że Pan Jezus to Mesjasz zapowiadany przez proroków. Gdy Go ujrzeli, na znak radości i hołdu wznosili okrzyki „Hosanna”, a na drogę, którą jechał, kładli swoje szaty i rzucali gałązki palmowe.

PISMO
ŚWIĘTE

„Gdy się przybliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów i rzekł im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie oślicę uwiązaną i źrebię z nią. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie!» Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię, i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. A ogromny tłum słał swe płaszcze na drogę. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno: «Hosanna Synowi Dawida! Błogosławiony ten, który przychodzi w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!»”. (Mt 21, 1-2. 6-10).

Na kilka dni przed swoją męką Pan Jezus wjechał do Jerozolimy na osiołku. Mieszkańcy stolicy ucieszyli się bardzo, że Pan Jezus przyjeżdża do nich.

Co roku, w niedzielę przed Wielkanocą, obchodzimy uroczyście pamiątkę wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Tę niedzielę nazywamy Niedzielą Palmową.

- Czy pamiętam, że Pan Jezus jest moim Królem, kimś najważniejszym w życiu?
- W jaki sposób okazuję Mu wdzięczność za otrzymane taski?

Święty, Święty, Święty
Pan Bóg Zastępów
Pełne są niebiosa
I ziemia chwały Twojej.
Hosanna na wysokości.
Błogosławiony, który idzie w Imię Pańskie,
Hosanna na wysokości.

Prorocy to byli ludzie wybrani przez Boga, którzy przekazywali innym Jego wolę, wzywali do wierności Panu Bogu, a niektórzy nawet zapowiadali przyszłość.

Mesjasz to Boży wysłannik, obiecany wybawca, który miał uwolnić ludzi od wszelkiej niewoli, od nieszczęść, od zła. Miał On zapoczątkować ostatecznie Boże panowanie w świecie. Hosanna oznacza tyle co: chwała niech będzie.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Pan Jezus przed swoją męką i śmiercią na krzyżu spotkał się z Apostołami w Wieczerniku, aby spożyć z nimi Ostatnią Wieczerzę. Wtedy to przemienił chleb i wino w swoje Ciało i Krew. Dał do spożywania Apostołom i polecił im, aby czynili to samo, kiedy powróci do Boga Ojca.

PISMO
ŚWIĘTE

„Gdy nadeszła pora [Pan Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: «Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpieł». (Łk 22, 14-15)

„A gdy oni jeszcze jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów». (Mt 26, 26-28)
„To czyńcie na moją pamiątkę”. (Łk 22, 19b)

Pan Jezus tak bardzo nas kocha, że chce być zawsze z nami, chce być naszym Pokarmem, chce obdarowywać nas sobą. Ustanowił Eucharystię i kapłaństwo, ponieważ nie chciał, by ludzie byli sami, smutni i słabi. Dzięki kapłanom Pan Jezus pod postacią chleba i wina przychodzi do tych, którzy Go bardzo potrzebują i kochają. Spożywając Ciało Pańskie podczas Mszy Świętej, ludzie mają więcej siły do pracy, do bycia dobrymi, do kochania innych.

- Czy wierzysz, że Pan Jezus jest z nami pod postacią chleba i wina?
- Czy chętnie uczestniczysz we Mszy Świętej?
- Czy prosisz Pana Boga o potrzebne łaski dla kapłanów?

Pomódł się

1. O Panie, Ty nam dajesz Ciało swe i Krew
Do Ciebie więc idziemy wciąż, radośnie nuciąc pieśń
Ty jesteś Bogiem wiernym na wieczny czas
2. Przez dar Twojego chleba, dobry Boże nasz / Za
Rodzinę bratnią czynisz z nas, miłować uczysz nas
Ty jesteś Bogiem wiernym na wieczny czas

Zapamiętaj

Podczas Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus ustanowił Mszę Świętą, którą inaczej nazywamy Eucharystią, a dając polecenie apostołom, by czynili to samo, ustanowił kapłaństwo.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytach ćwiczeń”.

Będąc na Mszy św., zwróć uwagę na słowa przeistoczenia. To jest moment, w którym Pan Jezus przemienia chleb i wino w swoje Ciało i Krew.

Gdy Pan Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę, udał się z uczniami do Ogrodu Oliwnego i tam się modlił. Wiedział, że za chwilę rozpocznie się Jego męka. Zgodził się na nią dobrowolnie, żeby nas zbawić. Mówił swemu Ojcu: „Ojcze, (...) nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie”. (Łk 22, 42) W Ogrodzie Oliwnym Pan Jezus został zatrzymany przez swych nieprzyjaciół i zaprowadzony do więzienia, a potem na przesłuchanie.

PISMO
ŚWIĘTE

Arcykapłan rzekł do Pana Jezusa: „«Poprzysięgam Cię na Boga żywego, powiedz nam: Czy Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży?» Jezus mu odpowiedział: «Tak, Ja Nim jestem». (...) Wtedy najwyższy kapłan rozdarł swoje szaty i rzekł: «Zbluźnił. Na cóż nam jeszcze potrzeba świadków? Oto teraz słyszeliście bluźnierstwo. Co wam się zdaje?» Oni odpowiedzieli: «Winien jest śmierci»”. (Mt 26, 63-66)

Zastanów się

- Czy wiesz, że Pan Jezus zgodził się wypełnić wolę Bożą i dobrowolnie przyjął cierpienie za ludzi?
- Czy starasz się naśladować Pana Jezusa w przyjmowaniu woli Bożej?
- Czy jesteś wdzięczny Panu Jezusowi za Jego poświęcenie?

Pomódl się

Dziękujemy Ci, Panie Jezzu, za to że z miłości do nas zgodziłeś się wypełnić wolę Bożą.
Dziękujemy Ci, Panie Jezzu, za to że cierpiałeś za nas, gdy niesprawiedliwie Cię oskarżano.
Pomóż nam, Panie, przyjmować wolę Bożą, tak jak Ty ją przyjąłeś i nie krzywdzić nikogo niesprawiedliwymi sądami. Amen.

Zapamiętaj

„Ojcze, (...) nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie”. (Łk 22, 42b)

Opowiedz swoim rodzicom o wydarzeniach z Ogrodu Oliwnego i przesłuchaniu Pana Jezusa u Annasza i Kajfasza.

Każdy człowiek jest skłonny do popełniania zła. Nawet najwięksi święci popełniali w swoim życiu ciężkie przewinienia. Pismo św. mówi o tym, że Święty Piotr, który tak bardzo przyrzekał Panu Jezusowi wierność, zdradził Go ze strachu przed aresztowaniem i utratą życia. Gdy jednak zobaczył Jezusa, zrozumiał, jak bardzo Go zranił.

PISMO
 ŚWIĘTE

„Piotr usiadł także między nimi. A jakaś służąca, zobaczywszy go siedzącego przy ogniu, przyjrzała mu się uważnie i rzekła: «I ten był razem z Nim». Lecz on zaprzeczył temu, mówiąc: «Nie znam Go, kobieto». Po chwili zobaczył go ktoś inny i rzekł: «I ty jesteś jednym z nich». Piotr odrzekł: «Człowieku, nie jestem». Po upływie prawie godziny jeszcze ktoś inny począł zawzięcie twierdzić: «Na pewno i ten był razem z Nim; jest przecież Galilejczykiem». Piotr zaś rzekł: «Człowieku, nie wiem, co mówisz». I w tej chwili, gdy on jeszcze mówił, kogut zapiał. A Pan obrócił się i spojrział na Piotra. Wspomniał Piotr na słowo Pana, jak mu powiedział: «Dziś, zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz». Wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał”. (Łk 22, 55-62)

Pan Jezus mimo dokonanej zdrady, nawet przez chwilę nie przestał kochać Piotra. Wybaczył mu, bo widział, jak Piotr szczerze żałuje swojego czynu.

Człowiek, który popełnił zło, ale żałuje, że zranił Boga i stara się je naprawić, staje się coraz lepszy. Przyjmuje przebaczenie Pana Jezusa. Mówimy potocznie, że jest człowiekiem o skruszonym sercu.

Człowiek, który popełnia zło i nie żałuje tego, staje się coraz gorszy. Odrzuca przebaczenie Pana Jezusa. Mówimy potocznie, że jest człowiekiem o kamiennym sercu.

- Jakie serce miał św. Piotr?
- A jakie powinno być Twoje serce, gdy popełnisz zło?
- Czy ufasz, że Panu Jezus Ci wybaczy?

Pomódl się

Kochany Panie Jezus! Patrząc na Twój krzyż. Wiem, że cierpiałeś za wszystkich ludzi, za mnie też. Nie zawsze udaje mi się postępować tak, jak Ty tego uczysz. Bardzo żałuję i proszę, żebyś mi znowu wybaczył. Chcę się poprawić. Pomóż mi w tym. Wiem, że bez Ciebie nic dobrego uczynić nie potrafię. Bądź miłościw mnie grzesznemu.

Zapamiętaj

Pan Jezus przebacza wszystkie występki, przewinienia, wszystkie złe czyny, ale pod tym warunkiem, że grzesznik przyzna się przed Bogiem do popełnionego grzechu, szczerze tego żałuje, przeprosi za nie Pana Boga i odmieni życie na lepsze. Święty Piotr, choć tak bardzo zawiódł Pana Jezusa, nie przestał Mu ufać, nie utracił wiary w to, że jest wciąż umiłowanym dzieckiem Bożym.

Wykonaj zadanie 2. i 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Po trwodze konania w Ogrójcu oraz przesłuchaniu u Annasza i Kajfasza, Pan Jezus został zaprowadzony przed Piłata. Namiestnik Piłat zapytał ludzi, którzy przyprowadzili Pana Jezusa: «Cóż On właściwie złego uczynił?» A oni głośno krzykali: «Na krzyż z Nim!» Wtedy Piłat umył ręce, a Jezusa kazał ubiczować i skazał na śmierć przez ukrzyżowanie.

Pan Jezus został wtedy strasznie pobity przez rzymskich żołnierzy. Włożono Mu na głowę koronę z kłujących cierni. Później Pan Jezus musiał zanieść krzyż na Górę, na której został do niego przybity.

PISMO
ŚWIĘTE

„Gdy przyszli na miejsce zwane Golgota, ukrzyżowali tam [Jezusa] (...) Lecz Jezus mówił: «Ojcie, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią». (...) Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej.

Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: «Ojcie, w Twoje ręce powierzam ducha mego». Po tych słowach wyzionął ducha”. (Łk 23, 33-34. 44-46)

Pan Jezus nigdy nikomu nie wyrządził żadnej krzywdy, a mimo to został skazany na ubiczowanie i śmierć na krzyżu. Pan Jezus niósł krzyż, na którym umarł za nas. Krzyż jest znakiem ofiarnej miłości Pana Jezusa i naszego zbawienia.

- Czy wiesz, że krzyż jest znakiem miłości Pana Boga do ludzi?
- Czy z należnym szacunkiem wykonujesz znak krzyża?
- Czy w modlitwie dziękujesz Jezusowi za Jego mękę na krzyżu?

Pomódł się

Wisi na krzyżu Pan Stwórca nieba,
Plakać za grzechy, człowiecze, potrzeba.
Ach! ach! na krzyżu umiera,
Jezus oczy swe zawiera.

Pan Jezus umarł na krzyżu na górze zwanej Golgotą. Nawet wtedy, gdy bardzo cierpiał, gdy ludzie Go ranili, On ciągle modlił się za nich, bo nie przestał ich kochać. W ten sposób pokazał, jak bardzo Mu na nas zależy, jak wielka jest Jego miłość do każdego człowieka. Dzień, w którym umarł Pan Jezus, nazywamy Wielkim Piątkiem. W tym dniu adorujemy krzyż, który wystawiony jest w każdym kościele.

Wykonaj zadania 4. i 5. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Pan Jezus po śmierci został zdjęty z krzyża, owinięty w płótna i złożony do grobu wykutego w skale. Wejście do grobu zostało zamknięte ogromnym ciężkim kamieniem. Grobu Pana Jezusa pilnowali żołnierze. W tym czasie Apostołowie przebywali w ukryciu, opłakiwali śmierć Pana Jezusa i martwili się, co z nimi będzie. W ich sercach gościł smutek i lęk. Trzeciego dnia, w niedzielę rano trzy kobiety udały się do grobu Pana Jezusa, aby namaścić Jego ciało pachnącymi olejkami.

PISMO
ŚWIĘTE

„Wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia przyszy do grobu, gdy słońce weszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie i powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Idźcie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział»”.

(Mk 16, 1-7)

Pusty grób i spotkanie kobiet z młodzieńcem w białej szacie jest znakiem zmartwychwstania Pana Jezusa. Pan Jezus już wcześniej zapowiadał, że zmartwychwstanie, ale uczniowie tego nie rozumieli. Kiedy kobiety ujrzały pusty grób i spotkały anioła, pobiegły do uczniów i opowiedziały im o tym. Były bardzo szczęśliwe, ponieważ Jezus tak jak zapowiedział, zmartwychwstał i żył. Tę radość zwycięstwa Pana Jezusa nad śmiercią przeżywamy także my. W szczególny sposób dokonuje się to w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. Jest to największe i najradośniejsze święto dla wszystkich uczniów Jezusa.

- Czy cieszysz się, że Pan Jezus zmartwychwstał?
- Czy wierzysz, że dzięki Panu Jezusowi i ty kiedyś zmartwychwstaniesz?

Pomódł się

Alleluja! - Chwalmy Pana!
Wierzymy, że Zmartwychwstał!

Pan Jezus poprzez swoje zmartwychwstanie zwyciężył śmierć, piekło i szatana. Otworzył dla nas bramy nieba i wystąpił nam życie wieczne. Obiecał, że i my kiedyś zmartwychwstaniami.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszycie ćwiczeń”.

O ukazaniu się Zmartwychwstałego Jezusa uczniom w Wieczerniku. Pan Jezus ustanawia dla nas sakrament pokuty i pojednania

Po wydarzeniach męki i śmierci Pana Jezusa, Jego uczniowie przeżywali bardzo trudne chwile. Bali się ludzi, którzy ukrzyżowali ich Mistrza. Nie wiedzieli, co mają dalej czynić. Byli zagubieni tym bardziej, że niektórzy ze znanych im kobiet twierdziły, że Pan Jezus zmartwychwstał. Apostołowie nie wiedzieli, co o tym myśleć. Przebywali w tym samym Wieczerniku, w którym ustanowiony został sakrament Eucharystii i kapłaństwa, kiedy przyszedł do nich zmartwychwstały Jezus.

PISMO
ŚWIĘTE

„Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane»”. (J 20, 19-23)

Wypowiadając słowa: „którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”, Pan Jezus ustanowił jeden z 7 sakramentów św.: sakrament pokuty i pojednania. Do tej pory Pan Jezus sam odpuszczał grzechy tym, którzy żałowali za nie i chcieli odmienić swoje życie. Teraz tą władzą dzieli się z Apostołami. Dziś władzę odpuszczania i zatrzymywania grzechów mają ich następcy, czyli biskupi i ich pomocnicy - kapłani. W imieniu Jezusa sprawują oni sakrament pokuty i pojednania. Robią to zwykle w konfesjonatach.

Czy pamiętasz, że już za rok przystąpisz do sakramentu pokuty i pojednania?

Formuła spowiedzi:

1. Dziecko:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen. Jestem uczniem klasy... Ostatni raz spowiadałem/-łam się ... Rozgrzeszenie otrzymałem/-łam. Pokutę zadaną odprawiłem/-łam. Żadnego grzechu nie zapomniałem/-łam i nie zataiłem/-łam.

2. Dziecko mówi dalej:

Pana Boga obraziłem/-łam następującymi grzechami Więcej grzechów nie pamiętam, za wszystkie serdecznie żałuję i postanawiam poprawę. A ciebie ojciec duchowny proszę o rozgrzeszenie i naznaczenie mi pokuty.

3. Po wyznaniu grzechów kapłan udziela odpowiedniego pouczenia oraz nadaje pokutę sakramentalną (najczęściej jest to modlitwa, którą należy odmówić zaraz po spowiedzi świętej lub w domu).

4. Kapłan udziela rozgrzeszenia, wypowiadając następujące słowa: „Bóg, Ojciec Miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna i zesłał Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez postługę Kościoła. I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Amen.

5. Kapłan mówi:

Wystawiajmy Pana, bo jest dobry.

Dziecko odpowiada:

Bo Jego miłosierdzie trwa na wieki.

6. Kapłan:

Pan odpuścił ci grzechy, idź w pokój.

Dziecko:

Bóg zapłać.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszycie ćwiczeń”.
Podczas wieczornej modlitwy podziękuj Jezusowi za dar sakramentu pokuty i pojednania.

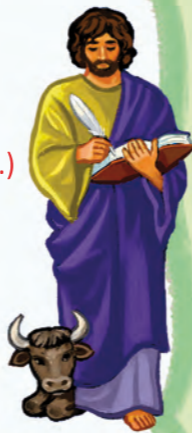

Po śmierci Jezusa, dwaj Jego uczniowie wyruszyli do Emaus. Byli rozczarowani i zawiedzeni, że Jezus nie spełnił ich oczekiwań i dał się ukrzyżować. Jezus dołączył do nich, lecz oni Go nie rozpoznali.

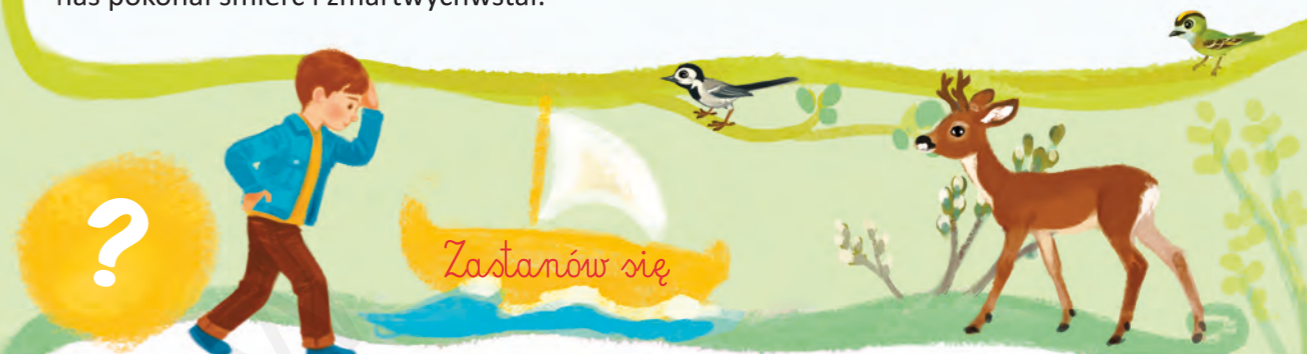

PISMO
ŚWIĘTE

„Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. (...) Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?»» (Łk 24, 25-32)

Gdy uczniowie wracali z Emaus do Jerozolimy, ich serca przepętniała radość ze Zmartwychwstania Jezusa, byli pełni wiary, chcieli jak najszybciej podzielić się tą wiadomością z innymi. W nas też będzie rozwijała się wiara, gdy będziemy lepiej poznawać Jezusa. Każda Msza Święta wypełnia nasze serca radością, gdyż spotykamy na niej Pana Jezusa, który dla nas pokonał śmierć i zmartwychwstał.

- Czy chętnie uczestniczysz we Mszy św., pamiętając, że to spotkanie z Panem Jezusem?
- Czy starasz się z uwagą wsłuchiwać w Jego słowa?
- Czy rozmawiasz o Jezusie z innymi?

Panie Jezu, zostań z nami!

Uczniowie idący do Emaus poznali Pana Jezusa po łamaniu chleba i po tym, że w drodze wyjaśniał im Pisma. To spotkanie umocniło ich wiarę w Zmartwychwstałego. My także spotykamy się z Panem Jezusem podczas każdej Mszy św. On umacnia naszą wiarę poprzez swoje słowo i Komunię św.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

O Tomaszu, który uwierzył, gdy zobaczył. Pan Jezus pozostał dla nas w sakramentach świętych.

Pan Jezus po zmartwychwstaniu wielokrotnie ukazywał się swoim uczniom. Apostoł Tomasz nie był obecny przy tych spotkaniach, dlatego nie chciał uwierzyć, że Jezus żyje. Osobiste spotkanie ze Zmartwychwstałym sprawiło, że uwierzył.

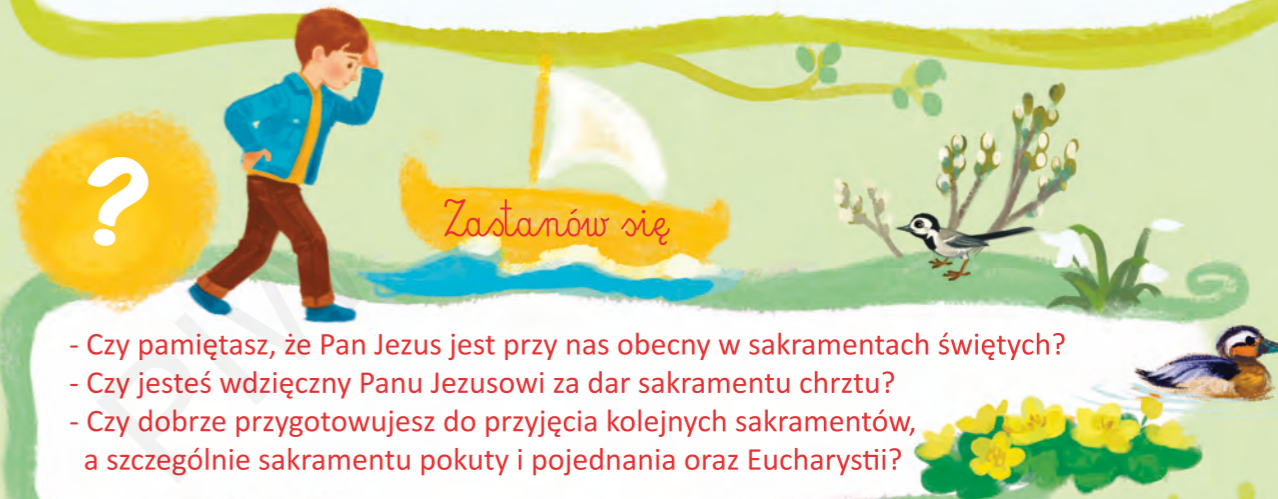
PISMO
ŚWIĘTE

„Kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz [domu] i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż [ją] do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!» Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś: Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». (J 20, 26-29)

Pan Jezus powiedział do Tomasza, ale także i do nas, że błogosławieni, czyli szczęśliwi, są ci którzy nie widząc Pana Jezusa, wierzą w Niego.

My nie możemy dziś zobaczyć Pana Jezusa takim, jak widzieli Go Jego uczniowie. Nie możemy usłyszeć Jego głosu, tak jak słyszał Go św. Tomasz. Ale możemy spotykać się z Nim dzięki znakom, które nam pozostawił. Tymi znakami są sakramenty święte.

- Czy pamiętasz, że Pan Jezus jest przy nas obecny w sakramentach świętych?
- Czy jesteś wdzięczny Panu Jezusowi za dar sakramentu chrztu?
- Czy dobrze przygotowujesz do przyjęcia kolejnych sakramentów, a szczególnie sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii?

Pomódł się

Zapamiętaj

1. Jezus jest tu, Jezus jest tu.
O wnieśmy ręce wielbiąc Jego Imię,
Jezus jest tu.
2. Pan jest wśród nas ...
3. Bóg kocha nas ...

Sakramenty to widzialne znaki obecności Jezusa Zmartwychwstałego w Kościele, które On sam ustanowił, zanim wstąpił do nieba, aby być zawsze blisko nas. Władzę udzielania tych sakramentów dał Apostołom i ich następcom. Poprzez sakramenty Pan Jezus spotyka się z nami i obdarza łaską. Sakramentów św. jest siedem:

1. Chrzest.
2. Bierzmowanie.
3. Najświętszy Sakrament.
4. Pokuta.
5. Namaszczenie chorych.
6. Kapłaństwo.
7. Małżeństwo.

Podczas modlitwy wieczornej podziękuj Bogu za sakrament chrztu świętego, który przyjąłeś.